

“Onze vrijwilligers hebben heel verschillende achtergronden. En toch vinden ze hier allemaal hun plek.”

Klaas Gaeremyn

WIE IS WIE?

Marieke De Schrijver, (links) vrijwilligerscoördinator, medewerker lokaal dienstencentrum en zorgcoach bij BEN Ardoie. Ze studeerde orthopedagogie.

Marleen Verhelst, (vooraan) vrijwilliger bij BEN Ardoie en bij 't Venster (voorziening voor mensen met een niet-aangeboren hersenletsel). Ze werkte 23 jaar als arbeider en 22 jaar als zelfstandige.

Klaas Gaeremyn, (rechts) vrijwilligerscoördinator, begeleider wonen & leven en coördinator van de buurtwerking en het buurthuis Tof van Tinneke bij BEN Roeselare.

In gesprek met vrijwilligers en vrijwilligerscoördinatoren

De kracht van **betrokken** vrijwilligers

Vrijwilligerswerk is veel meer dan louter je handen uit de mouwen steken; het is een manier om een verschil te maken in de levens van anderen. Bij BEN, een woonzorgnetwerk in Ardoonie en Roeselare, zien medewerkers dagelijks hoe vrijwilligers de brug slaan tussen zorg en nabijheid. “Vrijwilligers zijn het kloppende hart van onze werking. Ze zorgen voor die extra warmte en aandacht die onze werking zo uniek maakt.”

BEN is de nieuwe naam van Vincenthove Roeselare en Open Kring Ardoonie. Het verenigde woonzorgnetwerk omvat woonzorgcentra, centra voor dagverzorging en voor kortverblijf, assistentiewoningen, een lokaal dienstencentrum, een buurthuis, nachtopvang en mindermobielenvervoer. BEN wil een plek zijn waar iedereen zichzelf mag zijn en zich thuis en gewaardeerd voelt, of het nu gaat om bewoner, bezoekers, familieleden, medewerkers, gebruikers of vrijwilligers. In alles wat het netwerk doet, staan zes kernwaarden centraal: eigenheid, vernieuwing, huiselijkheid, goesting, respect en vriendelijkheid.

En die kernwaarden passen ze ook toe op hun vrijwilligersbeleid. “Als je mensen de kans geeft en aanmoedigt om zichzelf te zijn, brengt dat een enorme rijkdom met zich mee. Dat zien we ook terug bij onze vrijwilligers”, zegt Klaas Gaeremyn, vrijwilligerscoördinator, begeleider wonen & leven en coördinator buurtwerking bij BEN Roeselare. “De een heeft jarenlange ervaring in de zorg, terwijl een ander net kiest voor dit vrijwilligerswerk na een loopbaan in een compleet andere sector. En toch vinden ze hier allemaal hun plek. Daarbij proberen we ook echt in te spelen op wat ze graag doen en goed kunnen: het is de bedoeling dat al onze vrijwilligers met goesting naar hier komen.”

Marieke De Schrijver, vrijwilligerscoördinator, medewerker lokaal dienstencentrum en zorgcoach bij BEN Ardoonie, vult aan: “Het mooie aan vrijwilligerswerk is dat mensen hun eigen verhaal meenemen en dit verweven met dat van anderen. Iedereen is anders, maar samen vormen we een krachtig geheel vol warmte en verbinding. En uiteindelijk heeft iedereen hier hetzelfde doel: van betekenis zijn voor de mensen die hen nodig hebben.”

DE TIJD NEMEN OM SAMEN TE ZIJN

Voor Marleen Verhelst begon haar avontuur als vrijwilliger bij BEN Ardoonie zo’n drie jaar terug. “Ik was na een lange loopbaan als arbeider en als zelfstandige pas gestopt met werken toen ik de website van Wéldoeners (een jaarlijkse campagne tijdens de Week van de Vrijwilliger waarin Radio2 en het Vlaams Steunpunt Vrijwilligerswerk op zoek gaan naar vrijwilligers voor tal van Vlaamse organisaties, nvdv) tegenkwam. Ik dacht meteen ‘dat is iets voor mij’ en besloot me kandidaat te stellen bij drie organisaties in de buurt. Ik ging bij alle drie proefdraaien, maar bleef maar bij twee plakken”, lacht ze. “En een daarvan was dus BEN. Ik voelde me hier meteen welkom. De medewerkers en andere vrijwilligers waren zo hartelijk, het was alsof ik al jaren bij het team hoorde.”

Marleen vrijwilligt vooral in de cafetaria en in het buurtrestaurant. “Het is hier niet zoals in een gewoon café de bedoeling dat je de hele tijd achter de toeg blijft staan”, vertelt Marleen. “We zijn er vooral om de bewoners een fijne plek en fijne momenten te bezorgen, en dat betekent dat ik zelf ook wel eens bij hen aan tafel ga zitten met een kop koffie. En gewoon dat – een babbeltje slaan, naar hun verhalen luisteren ... – dat doet mensen zoveel”, zegt Marleen. “En soms hoeft er helemaal niet gesproken te worden; gewoon de tijd nemen om samen te zijn, dat is al genoeg. Die momenten zijn goud waard.”

En ze krijgt ook wel eens bijzondere verzoeken van Marieke, die haar vrijwilligers bijzonder goed kent en daardoor goed weet aan wie ze welke vragen kan stellen. “Zo kreeg ik onlangs de vraag of ik het zag zitten om met iemand mee te gaan naar de tandarts”, vertelt Marleen. “Die man was

daar ontzettend bang voor en durfde niet alleen gaan. Dat lijkt nu zoiets kleins, maar dat was wel zo’n moment waarop ik voelde dat ik echt het verschil kon maken. Toen de tandarts voorstelde om een nieuwe afspraak in te plannen, heb ik ook meteen in mijn agenda gekeken, zodat ik er zeker opnieuw bij kon zijn.”

VRIJWILLIGERSWERK ALS VERBINDENDE FACTOR

Bij BEN wordt vrijwilligerswerk gezien als iets dat zowel de bewoners als de vrijwilligers zelf verrijkt. Klaas legt uit hoe hij ziet dat mensen hun weg vinden via vrijwilligerswerk: “We hebben bijvoorbeeld veel jongeren die hier als vrijwilliger beginnen, maar uiteindelijk ontdekken dat ze een passie voor de zorg hebben. Ze komen binnen zonder echt te weten wat ze willen, maar door de ervaringen die ze hier opdoen, vinden ze hun eigen pad.”

“Schoon hé?”, vraagt Marieke. “Vrijwilligerswerk verbindt. Het verbindt niet alleen de mensen waarvoor we zorgen, maar ook de vrijwilligers onderling. We leren van elkaar, steunen elkaar en creëren samen een gemeenschap waarin iedereen telt.”

“Vrijwilligerswerk verbindt. Het verbindt niet alleen de mensen waarvoor we zorgen, maar ook de vrijwilligers onderling.”

Marieke De Schrijver

“We zijn er vooral om de bewoners fijne momenten te bezorgen, en dat betekent dat ik als barvrijwilliger zelf ook wel eens bij hen aan tafel ga zitten met een kop koffie. Een babbeltje slaan, naar hun verhalen luisteren ... dat doet mensen zoveel.”

Marleen Verhelst

► Ook voor de vrijwilligers zelf blijkt het verbindende aspect van groot belang te zijn. “We leren veel van elkaar en ook van de medewerkers hier. Het is niet alleen een kwestie van geven; je krijgt ook zoveel terug”, aldus Marleen. “Soms hebben we onderling gesprekken over wat we hier meemaken, en dan besef je dat je allemaal hetzelfde doel hebt: iets betekenen voor een ander. Ook al zouden we in het gewone leven allicht nooit met elkaar in contact komen omdat we totaal andere interesses of levens hebben, hier vinden we elkaar.”

“Wij zetten ook wel echt in op die onderlinge connecties tussen vrijwilligers”, voegt Klaas toe. “Die connecties versterken de vrijwilligers niet alleen als individuen, maar ook de algehele sfeer in de organisatie. Er heerst een cultuur van steun en begrip. Dit maakt dat iedereen zich veilig en gewaardeerd voelt.”

“Zo organiseren we elk jaar een groot bedankingsfeest voor alle vrijwilligers”, vult Marieke aan. “Vroeger deden we dat apart in Ardoie en Roeselare, maar nu organiseren we het samen, zodat de volledige BEN-vrijwilligersgroep de kans krijgt om elkaar te ontmoeten. En onlangs organiseerden we nog een lachsessie voor alle vrijwilligers. We proberen hen geregeld in de watten te leggen, want dat verdienen ze. Tijd is, zeker in onze huidige maatschappij, enorm kostbaar. Dat mensen hun tijd hier doorbrengen op vrijwillige basis, zien we zeker niet als vanzelfsprekend. Daarom vinden we het ook belangrijk dat vrijwilligers zelf kunnen beslissen hoe vaak ze willen komen. Sommigen zijn hier elke dag, anderen slechts één keer per maand. En dat is prima, want alle hulp is welkom.”

Als iemand zich toch niet helemaal goed voelt in zijn rol, wordt er samen naar een oplossing gezocht. “Soms starten vrijwilligers met veel enthousiasme in een bepaalde rol, maar merken ze na enkele weken dat het toch niet helemaal hun ding is”, vertelt Klaas. “Daarom nemen we geregeld de tijd om te horen of hun verwachtingen overeenkomen met de realiteit. Als iemand bijvoorbeeld begint

in de cafetaria maar merkt dat dit niet helemaal zijn ding is, kijken we samen naar andere mogelijkheden. Op die manier proberen we ervoor te zorgen dat elke vrijwilliger op de juiste plek terecht komt, waar ze zich goed voelen en het beste van zichzelf kunnen geven.”

EEN GEMEENSCHAP BOUWEN

Klaas vertelt dat de rol van vrijwilligers verder reikt dan verwacht. “Naast mijn job als vrijwilligerscoördinator ben ik ook verantwoordelijk voor Tof van Tinneke, het buurthuis van BEN. Het is een plek waar mensen uit de buurt elkaar kunnen ontmoeten, koffie drinken en samen leuke dingen doen. Van kinderactiviteiten, wijkfeesten en een petanqueclub tot opruimacties, infomomenten, fietslabelacties en sociaal-artistieke projecten: ze staan allemaal op het programma. Het buurthuis draait zo goed als volledig op vrijwilligers. Zonder hen zou er niet veel te beleven zijn.”

Marieke werkt dan weer in het Lokaal Dienstencentrum van BEN Ardoie, dat ook ooit begon als een buurthuis. “Of je nu jong of oud bent, zorg nodig hebt of gewoon op zoek bent naar een luisterend oor: iedereen is welkom. We bieden allerlei activiteiten aan, van koffiemomenten tot culturele uitstappen, maar het zijn de vrijwilligers die ervoor zorgen dat dit centrum leeft.”

Ook in de woonzorgcentra van BEN leuken vrijwilligers de boel op. “Zo hebben we bijvoorbeeld mensen die samen met bewoners de tuin onderhouden. Dit zijn niet alleen praktische taken; het zijn ook momenten van interactie, waar bewoners verhalen delen en de kans krijgen om heel gewone dingen te doen. Andere vrijwilligers komen langs om met bewoners te gaan wandelen. Zo bieden ze hen de kans geven om hun wereld te verbreden.

Onze vrijwilligers spelen ook een onmisbare rol in het verbeteren van het welzijn van onze bewoners. Onlangs hebben we een bijeenkomst georganiseerd waar we ideeën uitwisselden om dat nog verder te

versterken. Bij BEN werken we volgens het Tubbe-model, dat veel belang hecht aan de participatie van iedereen in de organisatie. Dit sluit perfect aan bij de manier waarop we onze vrijwilligers betrekken. Het enthousiasme en de inzet die we tijdens de bijeenkomst zagen, tonen dat vrijwilligers zich echt deel voelen van het geheel en nog meer kunnen bijdragen aan het leven van onze bewoners.”

DE TOEKOMST VAN VRIJWILLIGERSWERK

Klaas en Marieke hopen dat nog meer vrijwilligers hun weg naar BEN zullen vinden. “Binnen een grootstad als Roeselare is het best moeilijk om nieuwe mensen aan te trekken. Er is immers heel wat keuze, want wij zijn uiteraard niet de enige organisatie die steeds op zoek is naar vrijwilligers. We proberen actief te werven en evenementen te organiseren om mensen te laten zien wat we doen. En we verwelkomen vrijwilligers van alle leeftijden, met diverse achtergronden en met eender welke talenten”, zegt Klaas. “Iedereen heeft iets te bieden en kan een verschil maken, hoe klein ook. Daar geloof ik echt in.”

“Vrijwilligerswerk in zorg en welzijn verbindt mensen op een manier die je nergens anders vindt”, voegt Marieke toe. “Het creëert een gemeenschap waarin iedereen zich thuis voelt en waar we samen de zorg tot leven brengen. Dat is wat BEN zo bijzonder maakt. Het zou fantastisch zijn als we nog meer mensen kunnen overtuigen van de waarde van vrijwilligerswerk hier en elders. We zijn ontzettend dankbaar voor de vele vrijwilligers die onze organisatie mooier maken.”

“Voor mij is BEN een deel geworden van wie ik ben”, knipoogt Marleen. “Het is een plek waar ik mezelf kan zijn en waar ik me gewaardeerd voel om wie ik ben en wat ik doe. En dat wens ik iedereen toe – dat ze een plek vinden waar ze hun tijd, energie en liefde kunnen inzetten voor anderen.”

www.ben-woonzorgnetwerk.be

3 vrijwilligers aan het woord

Christiaan

“IK BEN EEN SOCIAAL BEESTJE DAT GRAAG HELPT”

Ook Christiaan wou na zijn pensioen niet stilvallen en onder de mensen blijven komen. Zo kwam hij uiteindelijk terecht bij BEN Roeselare. “Ik ben een sociaal beestje”, zegt hij lachend. “Na 42 jaar gewerkt te hebben in verschillende jobs, wilde ik niet zomaar stilzitten.”

Hij vond zijn weg naar BEN via zijn liefde voor knikkers. “Ik verzamel al jaar en dag knikkers en kwam zo terecht bij iemand die met buurtwerking bezig was”, vertelt Christiaan. “Elke dag maakte ik knikker-spelletjes voor de kinderen in de buurt. Die werking is nu uitgegroeid tot het buurthuis Tof van Tinneke, en daar ben ik vier dagen per week vrijwilliger.”

Vandaag houdt Christiaan zich bezig met het verzorgen van de bar en het onderhouden van de petanque. Zijn motivatie om vrijwilliger te blijven is eenvoudig: “Ik ben graag bij mensen. Dat zorgt ervoor dat ik me behulpzaam en nuttig voel. Als ik dit niet meer zou kunnen doen, zou ik in een zwart gat vallen.”

Zijn inzet voor anderen geeft hem een gevoel van voldoening. “De mensen hier zijn eenvoudig, maar dat maakt het net zo mooi”, vertelt hij. “Je krijgt zoveel terug. Ik voel me gewaardeerd en het geeft me het gevoel dat ik ergens bij hoor.”

Regine

“IK WILDE ALTIJD AL ZORGEN, MAAR HAD NOOIT DE KANS”

Regine heeft een veelzijdige carrière achter de rug. “Ik ben begonnen als kapster, werkte daarna een tijdje als huishoudhulp, en belandde uiteindelijk bij de politie als administratief medewerkster.” Toen ze tweeënhalve jaar geleden met pensioen ging, wist ze dat ze niet zomaar wilde thuiszitten.

“Ik ben altijd actief geweest en wilde dat blijven”, zegt Regine. “Toen ik een oproep zag van BEN, voelde ik me dan ook meteen aangesproken. Ik werkte in de cafetaria tot Klaas me vroeg of ik het fijn zou vinden om te helpen bij het busvervoer”, legt ze uit. “Nu begeleid ik mensen ‘s ochtends en ‘s avonds bij het in- en uitstappen en zorg ik dat hun veiligheidsgordel goed zit.”

Wat haar het meeste aanspreekt, is de persoonlijke interactie. “Ik ben iemand die altijd voor anderen zorgt”, vertelt Regine. “Maar zorgen voor mezelf? Dat is iets dat ik nooit echt geleerd heb.” Het vrijwilligerswerk biedt haar de kans om die zorgende kant verder te ontwikkelen.

Voor Regine is het vrijwilligerswerk een manier om te blijven groeien en betekenis te vinden in haar leven. “Als ik het allemaal opnieuw kon doen, zou ik waarschijnlijk mijn carrière in de zorg zijn gestart”, mijmert ze. “Maar nu kan ik op mijn eigen manier toch iets betekenen voor anderen. En dat geeft me een enorme voldoening.”

Patrick

“STILSTAAN IS ACHTERUITGAAN”

Na zijn pensioen voelde Patrick de behoefte om bezig te blijven en anderen te helpen, net zoals hij dat tijdens zijn loopbaan altijd had gedaan. “Toen ik met pensioen ging, wilde ik niet gewoon stilvallen. Want stilstaan is achteruitgaan, dat geloof ik echt.”

Toen zijn ouders naar BEN Ardoie verhuisden, wilde Patrick betrokken blijven. “Ik vroeg of ik in de beginfase mocht langskomen om de overgang voor hen vlotter te laten verlopen. En dat ben ik blijven doen. Nu kom ik nog steeds elke dag, ook al zijn mijn ouders er niet meer”, vertelt hij. “Het

voelt gewoon als een deel van mijn dag.”

Zijn taken variëren van ontbijt helpen opdienen tot de afwas doen en mensen helpen waar nodig. “Iedereen kent mij hier. Ze noemen me ‘het ventje’ dat alles wel even regelt”, lacht hij.

Maar voor Patrick is het meer dan alleen taken uitvoeren: “Ik ben altijd een zorgend type geweest. Of dat nu als preventieadviseur was, als oudste van zes kinderen of nu als vrijwilliger – zorgen voor mensen, dat zit gewoon in mij.”

